

SAMVERKAN FÖR ETT HÅLLBART MALMÖ

INSTITUTET FÖR HÅLLBAR
STADSUTVECKLING

FRÅN SAMVERKAN TILL SAMPRODUKTION

Att ägna sig åt samverkan har många fördelar, för alla parter. Men bara om man ger samarbetet tid och skapar kontinuitet. Först då finns förutsättningarna att gå vidare till samproduktion.

Det senaste året har Institutet för hållbar stadsutveckling ändrat sina arbetsformer och bland annat gjort verksamheten mer forskningsanknuten. Det tror vi gör vårt arbete mer relevant och begripligt. Vi tror också att det ökar våra möjligheter till äkta samverkan och samproduktion. Förändringen gör att vi kan få en höjd på det vi gör och väcka större intresse för vår verksamhet inom båda våra organisationer.

Utifrån stadens perspektiv ser jag det som en skyldighet att finnas som ett

case för universitetets forskare. Vi har sedan 20 år ett universitet i vår stad och även om forskarna har världen som sitt arbetsfält, så är det här i Malmö deras verksamhet äger rum. Det vi tillsammans försöker förstå, det sker i Malmö.

I Malmö har vi en rad komplexa samhälls- och hållbarhetsutmaningar att brottas med, varav många med mycket hög skärpa. Utmaningar som vi behöver hjälp med att lösa. Jag menar att både Malmö som stad och frågor om hållbar stadsutveckling lämpar sig speciellt väl för samverkan. Med tydliga samhällsutmaningar blir det extra intressant och helt nödvändigt att hitta lösningar över gränserna.

Jag ser det som att staden och universitetet lever i en slags symbios. Via forskarna får vi som arbetar i Malmö stad ny kunskap och nya

reflektioner på det vi gör i vår vardag. Vi får en ökad förståelse för våra vardagsfrågor, som sätts i ett större sammanhang i tid och rum.

Forskarna kan, å sin sida, hänga upp sina teorier på vår verklighet; få dem brutna mot de vardagliga kompromisser som vi brottas med i vår icke perfekta värld. Och just den där brytningen mellan teori och praktik ser jag som oerhört spännande! De allra flesta av oss gör sig bättre i brytningen mellan teori och praktik. Då skapas en större förståelse för vad man själv håller på med och det man ska leverera blir bättre.

Vid årsskiftet överlämnade Malmö universitet stafettpinnen för ordförandeskapet i institutets styrelse till oss på Malmö stad. Jag vill därför ta tillfället i akt att tacka Charlotte Ahlgren Moritz, vicerektor för samverkan och

innovation på Malmö universitet, för hennes insatser. Under hennes ledning har institutets verksamhet professionaliserats betydligt, något jag hoppas kunna förvalta.

Det jag önskar framåt är att Institutet för hållbar stadsutveckling får blomma upp i sin nya form. Jag ser fram emot stabila år med högre utväxling på det vi precis påbörjat. I den här broschyren berättar vi lite kort om hur vi arbetar och vilken nytta vårt arbete kan skapa. Du möter också några av våra medarbetare.

Trevlig läsning!

Johan Emanuelson

STYRELSEORDFÖRANDE FÖR INSTITUTET
FÖR HÅLLBAR STADSUTVECKLING
AVDELNINGSCHEF PÅ STADS-
BYGGNADSKONTORET, MALMÖ STAD

Johan Emanuelson

TILLSAMMANS GÖR VI MALMÖ MER HÅLLBART

Institutet för hållbar stadsutveckling (ISU) är en samverkansplattform som bidrar till att göra Malmö mer hållbart. Vi stödjer och initierar samverkan mellan Malmö stad och Malmö universitet, för att vi tillsammans ska vara starka när det gäller kunskapsutveckling och att bidra till lärande om hållbar stadsutveckling. Vi ser på hållbarhet ur ett ekologiskt, socialt, kulturellt och ekonomiskt perspektiv samt arbetar enligt FN:s 17 hållbarhetsmål.

Institutet för hållbar stadsutveckling har funnits sedan 2008 och drivs av staden och universitetet till lika delar. Genom att skapa regelbundna samverkansprocesser mellan forskare och tjänstepersoner arbetar vi bland annat med forskningscirklar, seminarier, konferenser samt publikationer och rapporter.

Mer konkret skapar vi mötesplatser för forskare och praktiker, där de som möts kan bredda sina kontaktnät och tillsammans tolka och omsätta olika aspekter av hållbar stadsutveckling. En av de stora vinsterna med vår

verksamhet är just det värde som skapas i mötet mellan våra gränsgångare; tjänstepersoner från Malmö stad och forskare från Malmö universitet.

Institutet för hållbar stadsutveckling ska:

- Aktivt stödja och initiera samverkan mellan Malmö stad och Malmö universitet.
- Främja ömsesidiga och relevanta kunskapsutbyten för hållbar stadsutveckling.
- Utveckla, utöva och främja interaktiva forsknings- och utvecklingsprojekt, för att garantera ömsesidigt lärande mellan aktörerna.
- Bidra till att forskning blir en användbar tillgång för kommunal praktik och därigenom för Malmö stad, som är forskningskommun inom hållbar stadsutveckling.
- Vidareutveckla samverkansformer, metoder och modeller i samarbetet mellan universitetet, staden och med aktörer i andra delar av samhället.
- Bidra till ökad kunskap om hållbar stadsutveckling i samverkan.

GRÄNSGÅNGARNA ÄR VERKSAMHETENS NAV

Verksamheten för Institutet för hållbar stadsutveckling har utvecklats och förändrats en del över tid, både till innehåll och organisatoriskt. Ursprungligen var det

miljöförvaltningen och stadsbyggnadskontoret på Malmö stad som tillsammans med Institutionen för urbana studier och Institutionen för socialt arbete på Malmö universitet (då högskola) var involverade i arbetet.

Efter några år, i takt med att kulturen fick en tydligare roll inom stadsutveckling i Malmö stad, involverades även Institutionen för konst, kultur och kommunikation på Malmö universitet och kulturförvaltningen på Malmö stad i arbetet. I samband med detta, i början av 2010-talet skapades gränsgångarrollen.

De parter som numera är involverade i verksamheten är: stadsbyggnadskontoret, miljöförvaltningen och kulturförvaltningen från Malmö stad samt följande institutioner vid Malmö universitet: Urbana studier, Socialt arbete samt Konst, kultur och kommunikation.

Institutet för hållbar stadsutveckling har arbetat för att skapa ett öppet samarbetsklimat, med respekt för de involverade verksamheternas olika förutsättningar. En viktig del har varit att vara tydlig i styrningen, dels genom att skapa strukturer för gränsgångarnas arbete och dels genom att försöka uppnå en samsyn om vad gränsgångarna ska åstadkomma.

Målet med gränsgångarnas arbete är att:

- Initiera, utöva och utveckla innovativa metoder för att bidra med kunskap för hållbar stadsutveckling i Malmö.
- Skapa gemensam kunskapsutveckling och samproduktion.
- Förmedla kunskap, dels genom att ta till vara erfarenheter och dels genom att kommunicera och sprida de resultat som tagits fram i samverkan med centrala aktörer inom hållbar stadsutveckling.

I dagsläget finns sju gränsgångare, anställda inom Malmö stad eller Malmö universitet, som lägger 10–30 procent av sin arbetstid inom institutet. Deras uppgift är att stärka samverkan mellan Malmö stad och Malmö universitet, via gemensam idé-, teori- och metodutveckling, kopplat till Malmöns konkreta utmaningar. Gränsgångarna bidrar till att göra institutets roll som samverkansaktör tydlig och förankrar institutets verksamhet i respektive moderorganisation.

Gränsgångarnas arbetsform bygger på att värdet av samverkan och samproduktion är känt och erkänt inom både staden och universitetet. Deras arbete understryker vikten av att forskningsresultat (och annan empiriskt grundad kunskap och erfarenhet) kommer praktikutövare inom båda organisationerna till del. Det betyder att resultatet av deras arbete kan ha lika stor betydelse för Malmö stads kärnverksamheter, och för samhällsutvecklingen i stort, som för forskarsamhället.

**ETT MER
HÅLLBART MALMÖ**

MALMÖ STAD
STADSBYGGNADSKONTORET
MILJÖFÖRVALTNINGEN
KULTURFÖRVALTNINGEN

**GRÄNS-
GÅNGARE**

MALMÖ UNIVERSITET
INSTITUTIONEN
FÖR URBANA STUDIER
INSTITUTIONEN
FÖR SOCIALT ARBETE
INSTITUTIONEN
FÖR KONST, KULTUR OCH
KOMMUNIKATION

ARBETSFORMER SOM STÄRKER SAMVERKAN

Utöver att arbeta för att stärka samverkan mellan Malmö stad och Malmö universitet har Institutet för hållbar stadsutveckling en ambition att utveckla nya arbetsformer för forskning och utveckling, i samverkan. Här berättar vi om fyra av våra arbetsformer.

Forskningscirklar

Forskningscirkeln är en beprövad form för kunskapsutveckling, som bygger på ett ömsesidigt utbyte mellan forskare och praktiker. Inom cirkeln träffas en grupp människor med viss kontinuitet under en längre tid, för att lära känna varandra, utbyta erfarenheter, lärdomar och gemensamt utveckla kunskapen kring ett visst ämne. Cirkelarbetet bidrar med insikt, förståelse och kunskap som kan tillämpas direkt i deltagarnas verksamheter. För att fler än deltagarna ska dra nytta av cirkelns arbete är det viktigt att lärdomarna förankras i relevanta forum och att det finns en dokumentation som fler kan ta del av.

Forsknings- och utbildningssamarbete

Vi verkar aktivt för att ingå i olika forskningsprojekt. Vi kan även vara en part i forskarutbildningar vid Malmö universitet. Men framför allt strävar vi efter att

stödja samproduktion av kunskap i form av forskningsartiklar och annat gemensamt skrivande mellan parter från våra båda moderorganisationer.

Institutet för hållbar stadsutveckling har kopplingar till följande forskningsmiljöer vid Malmö universitet: Studier i boende och välfärd, vid Institutionen för urbana studier, Strukturell och ekosocial ojämlikhet, vid Institutionen för socialt arbete och DESIS lab vid Institutionen för konst, kultur och kommunikation. Vi har även kopplingar till K2, Sveriges nationella centrum för forskning och utbildning om kollektivtrafik.

Kunskapsöversikter

För att snabbt kunna orientera sig inom ett tema som behöver belysas från ett eller flera olika perspektiv kan vi ta fram kunskapsöversikter. De kan antingen vara i form av en litteraturgenomgång av aktuell forskning eller en dataöversikt skapad utifrån statistik från Malmö stad.

Referensgrupper

Ibland behövs det nya perspektiv och infallsvinklar på kluriga stadsutvecklingsfrågor. Vid önskemål från tjänstepersoner eller forskare kan Institutet för hållbar stadsutveckling delta i olika referensgrupper och därmed bidra med relevanta kompetenser från universitet eller staden.

LOKSTALLARNA, KIRSEBERG

FORSKNING BASERAD PÅ MEDAKTÖRER OCH MEDSKAPANDE

Den forskning vi bedriver, och de aktiviteter som är kopplade till detta, är så kallad deltagarbaserad och multidisciplinär forskning. Det innebär att vi bidrar till kunskapsutveckling genom att de som deltar i våra studier får vara medaktörer och medskapare av vår forskning.

Deltagande forskning bygger på ett antal antaganden om hur forskning ska utvecklas och återkopplas till de personer som använder forskningsresultaten (se tabell här intill). Målet med deltagarbaserad forskning är att kunna dra nytta av de personer vars arbete är föremål för forskningen, i alla stadier av forskningen. De här personernas deltagande är verksamhetens grundläggande princip.

Skapa förändringar tillsammans

Vår avsikt är alltså att skapa förändringar för en hållbar stadsutveckling i Malmö, tillsammans med de personer som deltar i vår forskning och utveckling. Forskningen bedrivs därmed inte på människor i egenskap av forskningsobjekt och passiva informanter som tillhandahåller information. I stället bedrivs den tillsammans med människor, i egenskap av intressenter som ska skapa relevant information och därmed ge möjlighet till påverkan och förändring i praktiken.

Forskningsprocessen är ett multi-

disciplinärt samarbete, det vill säga ett samarbete över och inom olika kunskapsområden. I vårt gränsöverskridande arbete skapas både frågor och kunskap, i samråd med centrala aktörer på området. Detta är viktigt för att precisera rätt fokus, samt för att frågorna skiljer sig från en situation till en annan och mellan organisationer. Det är grundläggande att kärnvärdena blir belysta utifrån olika organisationsperspektiv.

Deltagare och ägare av resultaten

Det är också centralt att de som deltar i forsknings- och utvecklingsprojekten ser sig som deltagare och ägare av de resultat som kommer fram. Ett deltagarbaserat perspektiv demokratiserar forskningsprocessen och gör det möjligt för deltagarna att bidra, påverka och förändra. Det blir möjligt genom att intressenterna deltar i analysen av resultaten.

Alltså handlar forskningssamverkan inte om att kommunicera resultaten av studien efteråt; utan snarare om att skapa förutsättningar för ett aktivt arbete för förändringar i praktiken och i utvecklingen av framtida ansträngningar. Målet med det här perspektivet är att både kunna iscensätta förändringar och att utforska hur samproduktion i mötet mellan staten, kommunen, akademien samt privata och civila aktörer påverkar och utformar tjänstepersoners möjligheter att aktivt främja hållbar stadsutveckling. Detta kan bara göras av de människor som aktivt arbetar med frågorna.

Deltagarbaserad forskning

Beskrivning

DELTAGANDE

- Aktivt deltagande i de liv och/eller arbetsliv som forskningen berör, genom hela processen.
- Samtliga deltagare i studien ska vara involverade.

LOKAL FÖRANKRING

- Forskningsresultaten bör leda till förändring i/av praktiken.

KOLLEKTIV FORSKNINGSPROCESS

- Inkludering av deltagare: medborgare, föreningar, frivillig sektor, politiker, praktiker/ professionella och forskare.

KOLLEKTIVT ÄGARSKAP

- Gruppen äger projektet och processen tillsammans.

MÅLET ÄR SOCIAL FÖRÄNDRING

- Igenkännande av forskningsproblemet och lösningar.
- Gemensam kunskapsutveckling för hållbart lärande och agerande.

FRAMHÅLLANDE AV KRITISK REFLEXIVITET

- Lyfta frågor om makt och maktlöshet på alla nivåer.

PRODUCERAR KUNSKAP SOM ÄR LOKAL, KOLLEKTIV, SAMVERKAD OCH JÄMLIK

- Lokal kunskap kan uttryckas.
- Kunskapsallians.
- Kunskapsutveckling som process.

BÄDDAR FÖR INFLYTANDE

- Kan leda till social förändring.
- Visar på att förändring tar tid.

NY KUNSKAP

- Nya praktiker

SÄKERSTÄLLER VALIDERING

- Deltagande.
- Ethiska principer.

SAMVERKAN I FORSKNING

- Olika aktörer har olika frågor.
- Ny kunskap – nya praktiker.
- Kommunikation och dekonstruktion av förståelsen av praktiken.

Här försöker vi schematiskt visa vad vi menar med deltagarbaserad forskning. Tabellen är en fri översättning och sammanfattning av innehållet i rapporten *Taking a participatory approach to development and better health*, som togs fram 2015 av Region Skåne, WHO:s regionala Europakontor och Regions for Health Network 2015.

“Vi behöver forskarnas kritiska granskning av det vi gör”

Fiona Winders arbetar på Malmö stads kulturförvaltning och har varit grängångare sedan 2017. Hennes första uppgift var att pröva kulturens roll inom stadsutveckling, något hon sedan fortsatt med i olika former. Att få samarbeta med forskare ser hon som en av uppdragets största fördelar.

– Jag är övertygad om kulturens betydelse för hållbar stadsutveckling. Att få människor att mötas och ge dem möjlighet att göra saker tillsammans, via olika aktiviteter, tror jag leder till ett bättre samhälle. Jag vill bidra till att skapa möten, sammanhållning och en annan känsla, exempelvis i områden med stor socioekonomisk utsatthet, säger hon.

Fiona ger oss sin bild av stadsutveckling. Hon menar att begreppet kan liknas vid ett fysiskt skelett, där den sociala hållbarheten är de sociala musklerna och kulturen är “anden”. Alla delar behövs, allt hänger ihop. Av den anledningen var det intressant att bli grängångare, minns Fiona tillbaka.

Hur ser du på samverkan och samproduktion?

– Jag ser samverkan som det första steget, som en form av intellektuellt kunskapssamarbete. Nästa steg, när idéerna blir mer handfasta och konkreta, när allt övergår till mer praktik, handlar om samproduktion. Och högst upp sätter jag samarbete. Jag ser det som en skala, i olika nyanser, där vi hela tiden rör oss fram och tillbaka, säger Fiona och förtydligar:

– Men det handlar inte om någon rak linje, snarare en krokig. Längs med vägen övergår samverkan till samproduktion. Processen är en del av själva lärandet. Man måste tillåtas att inleda samverkan utan att veta om den leder till samproduktion. Processen är prövande och måste få ta tid. Vi pratar om ett iterativt arbetssätt och ett design-tänk. Jag menar att många av de bästa lösningarna kommer från detta tankesätt.

Vilket är värdet av institutets arbete för Malmö stad?

– Att kunna berika vår kunskap med forskarnas kunskap är mycket värt. De ger oss ett annat sätt att se på gemensamma frågor och kan sätta vår praktik i ett sammanhang. Istället för

Fiona Winders

att bara lösa en fråga behöver vi vara mer tänkare och möta frågor som: hur tänkte ni här, varför gjorde ni så här? Vi behöver forskarnas kritiska granskning av det vi gör.

Vad har Institutet för hållbar stadsutveckling hittills uträttat?

- Jag tycker att själva arbetsformen är vår viktigaste insats. Att vi visar att det faktiskt går att arbeta som vi gör. Ibland skaver det; två stora och olika system sätter självklart sina spår. Men krooken och friktionen är spännande och kan på sikt landa i bra saker. Vårt arbete leder till idéer, forskning och lärdomar för tjänstepersoner. Malmö universitet är stadens universitet och det vore väldigt konstigt om vi inte samarbetade! Vi vill alla stadens bästa och arbetar för att föra samman våra olika sorters kunskap i stadens tjänst, säger Fiona och tillägger:
- Rent konkret har vi under våren 2020

inlett ett forsknings-samarbete om Corona-virusets och Covid 19:s påverkan på vårt kulturliv och vad av detta vi skulle kunna ta med oss in i "det nya normala".

Hur ser du på framtiden?

- Vi har närmat oss varandra på ett bra sätt och jag ser fram emot att fortsätta samverka på nära håll kring fler gemensamma projekt. Vår utforskande samverkan kan leda till att vi på ett ännu djupare plan kan utforska stadens utmaningar, så att vi i större utsträckning än i dag kan gå gemensamt framåt. Men det får inte vara samarbete för sakens skull; det vi gör måste handla om frågor som är angelägna för staden och intressanta för forskningen. Först då kan vi lyfta värdet och förädla det vi gör ytterligare.

Vad ger det dig att vara gränsgångare?

- Efter att ha arbetat som tjänsteperson i 25 år känner jag att arbetet inom Institutet för hållbar stadsutveckling ger mig en enorm påfyllnad. Här tilläts jag tänka utanför boxen och får tid att reflektera. Vårt gränsgångarsamarbete ger mig stimulans och intressant input; jag ser vårt arbete som ett slags mentalt andrum och som en plats för kompetensutveckling.

”Ensam står sig akademien ganska slätt”

Carin Cuadra är biträdande prefekt vid Institutionen för socialt arbete på Malmö universitet, med ansvar för forskning och forskarutbildning. Sin egen forskning ägnar hon framför allt åt eko-socialt arbete och eko-sociala interventioner. Det ger henne en bra ingång till samarbetet med de andra grängångarna.

– Som forskare i socialt arbete kan jag tydliggöra att välfärdsystemen, och därmed socialt arbete, behöver vara en del av klimatomställningsarbetet. Dessutom kan resultaten från min forskning matas direkt in i vårt masters-program i socialt arbete. Vem vet, det kanske även resulterar i en praktikplats för någon socionomstudent?

Det säger Carin Cuadra, som därmed lett in samtalet på vilket värde samarbete och samverkan kan ha, för alla involverade parter.

Har du fler tankar om samverkan och samproduktion?

– För stadens del hoppas jag på att forskningen, bland annat min forskning

om eko-sociala interventioner, ska synliggöra alla intressanta aktiviteter och organiseringsformer som pågår i Malmö. De handlar ofta om olika sätt att minska konsumtion, utifrån fördelning av tillgängliga resurser. Sådana aktiviteter bygger på alternativa förståelser av mänsklig välfärd inom ramen för vad planeten tål, för att motverka miljöförstöring och klimatförändringar. Att lyfta fram såna aktiviteter och lösningar tror jag kan fungera mobiliserande på lokal nivå, det vill säga i staden, säger hon.

Vad är din del i detta arbete, mer konkret?

– Jag kan samla ihop, synliggöra och begreppsliggöra, men också sätta det jag ser och hör i det stora sammanhang som den internationella forskningen kan erbjuda. Det kan ge både styrka och fördjupning. Jag tänker på studier från andra länder och diskussioner om hur vi kan förstå det som sker och vilka möjligheter som finns för att gripa in och påverka samhällsutvecklingen i en hållbar riktning.

Vilket är värdet av institutets arbete?

– För mig personligen är det definitivt möjligheten att få arbeta med det jag

Carin Cuadra

brinner för; som forskare, människa och farmor: Behovet av en klimatanpassad välfärd, att länka samman klimatomställning med välfärds- och fördelningsfrågor. Jag hoppas för stadens del att mitt arbete bidrar till att synliggöra och stärka det viktiga arbetet som pågår med stadens hållbara utveckling, ofta rejält nära malmöbornas engagemang och kraft. För malmöborna, speciellt de som är engagerade i eko-sociala interventioner, tänker jag mig att deras arbete utgör en viktig länk mellan vardaglig och vetenskaplig kunskap och ena sidan och politik å den andra. Forskningen kanske kan vara en del av att få flyt i den länken.

Hur ser du på gränsgångarrollen?

- Jag ser helt unika möjligheter att få vara en del i den kunskapsutveckling som kan ske i mötet mellan lokal och praktisk verksamhet och akademi. I detta möte kan angelägna frågor ringas in och belysas ur olika perspektiv, med respekt för våra olika uppdrag,

roller och typer av kunskap. En styrka med denna typ av forskningssamverkan är att den inte är så "tung i gumpen" som forskning vanligtvis är, med sina långa ledtider och stela strukturer, säger Carin Cuadra och fortsätter:

- Min roll som gränsgångare har gjort att jag kunnat följa med i den förändring som Coronaviruset burit med sig. Plötsligt integrerade sig en av stadens eko-sociala arenor i ett initiativ som tog form under våren 2020, med fokus på att tillgängliggöra information om Coronaviruset. Denna form av initiativ visar ju länken mellan social och ekologisk hållbarhet.

Varför behövs Institutet för hållbar stadsutveckling?

- Jag tror att forskning i samverkan alltid är ett framgångsrecept när det gäller att ta sig an komplexa samhällsutmaningar. Ensam står sig akademien ganska slätt. Att ha ett formaliserat institut ger alla inblandade den stabila ram som behövs när olika förväntningar och inte minst skiftande tidsperspektiv och beslutsgångar spelar ut. Att det finns en redan uppbyggd arena gör att allt sker i ett tillitskapande sammanhang. Här kan vi arbeta tillsammans på bredden, med hela universitetet i ryggen. Det ger stabilitet och trygghet.

Med konkreta och gemensamma uppdrag påverkar vi staden

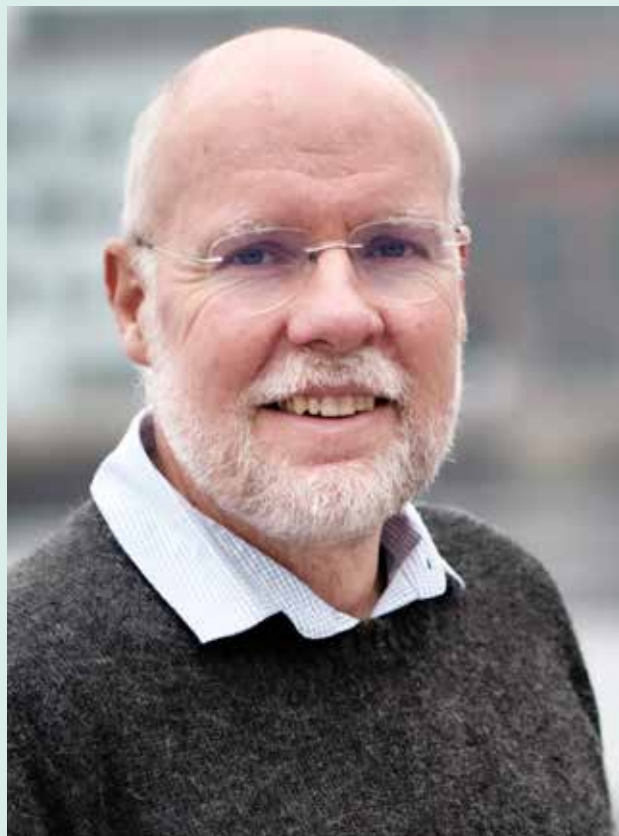
En lika svår som angelägen fråga är vad Institutet för hållbar stadsutveckling uppnått så här långt och vad som kan uträttas framåt. Vi ser lite bakåt och låter Per Hillbur, prorektor på Malmö universitet och nyinvald i institutets styrelse, prata om nuläget samt blicka framåt.

Via gränsgångarnas arbete har Institutet för hållbar stadsutveckling genom åren skapat så kallade kunskapsallianser – framför allt via möten med utrymme för kunskapsutveckling och tid för reflektion. Som en röd tråd genom de seminarier, workshops och forskningscirklar som arrangerats löper olika aspekter av social hållbarhet. Enligt institutet handlar den sociala dimensionen av hållbarhet dels om människors inställning och värderingar om ett hållbart samhälle och dels om hur förändrade beteenden kan leda till att vi uppnår hållbarhetsmålen.

Genom att sprida den kunskap som institutet tar fram är förhoppningen att tjänstepersoner, forskare och medborgare ska kunna förändra sitt sätt att tänka och agera, för att tillsammans kunna forma en mer hållbar utveckling av Malmö.

Vi vänder oss till Per Hillbur, för att höra hur han ser på de här frågorna.

– Jag ser Institutet för hållbar stadsutveckling som en unik samarbetsplattform, där två aktörer jämbördigt och i ögonhöjd försöker utveckla frågor om hållbar stadsutveckling. Att forskning i institutets "omtag" fått ett ökat utrymme tror jag dels är en följd av vad forskningscirkelarna hittills uppnått

Per Hillbur

och dels på att vi bedriver forskning tillsammans, under en gemensam hatt. Att vi lyckats etablera grängångarnas uppdrag tror jag är en annan framgångsfaktor.

Vad blir nästa steg?

- Nu är det viktigt att vi fortsätter arbeta väldigt konkret med de uppdrag som grängångarna har, så att vi om några år kan se vilket avtryck detta arbete har haft. Genom att ta fasta på det vi gör i dag kan vi framåt se hur detta arbete förändrar våra båda organisationer och även hur vi förändrar staden och berättelsen om den. Då blir verksamheten lättare att kommunicera och kan leda till mer konkret förändringsarbete och till fler konkreta forskningsresultat. Samtidigt gäller det självklart att ha rimliga ambitioner.

Vilka är framgångsfaktorerna?

- Jag tror att det är viktigt att staden och universitetet förstår varandra och att båda organisationerna tillåter grängångarna att vara just grängångare, fullt ut. Då kan vi visa att vår arbetsmodell fungerar. Inom Malmö universitet har vi ett brett anslag, med en stor mångfald av perspektiv. Men för att lyckas med vårt uppdrag behöver vi samarbeta med andra. Först då kan vi vidga perspektiven på riktigt. Universitetet har länge samarbetat med Malmö stad, men jag uppfattar staden och universitetet som mer jämbördiga parter i dag än när institutet var nytt.

Vad hoppas du bidra med i styrelsen?

- Det känns roligt att på nytt få bekanta sig med Institutet för hållbar stadsutveckling, i en mer aktiv roll. Jag har stor respekt för det som gjorts hittills och konstaterar att institutet i dag delvis är något annat än det var från start. Nu arbetar vi lite mer konkret och satsar mycket på grängångarnas arbete. Vi är en liten organisation, med en bra bas att stå på.

Fortsatt kunskaps- spridning och kanske en uppskalning?

Linda Lill har varit föreståndare för Institutet för hållbar stadsutveckling sedan våren 2019. Omstöpnigen till en mer forskningsanknuten verksamhet har varit ett av hennes mest tydliga uppdrag, utöver att leda verksamheten. Nu börjar det förändrade arbetssättet att landa och Linda kan, tillsammans med gränsgångarna och styrelsen, börja tänka mer långsiktigt.

Genom utvärdering kan vi få reda på i vilken utsträckning verksamhetens mål har nåtts. Med kontinuerliga uppföljningar ser vi om vi håller fast vid målsättningen. Självklart ska vi diskutera oss fram till vilka metoder vi ska använda och hur vi ska gå till väga. På ett sätt kan man ju säga att vi redan tydligt säkerställer samverkan mellan våra båda organisationer, via gränsgångarnas arbete. Genom att följa upp genomförda aktiviteter lägger vi på ytterligare ett raster, vilket känns bra.

Hur ser du på framtiden för institutet?

– Vi har ett självklart ansvar för att planera hållbart framåt. Nu är det tid att se både tre och fem år framåt samt fundera över vart vi vill vara med vår verksamhet då. Vi behöver också både utvärdera och följa upp. I detta arbete ska vi följa de strategier som finns inom Malmö universitet för hur utvärdering och uppföljning ska gå till, säger Linda.

Berätta mer!

– Det handlar om metoder som på olika sätt kan värdera vår verksamhet.

Vad vill ni uppnå?

– Vi vill att båda ägarorganisationerna ska se ett positivt värde av det arbete vi utför. På sikt hoppas vi att detta ska leda till att Malmös medborgare ska känna att de lever i ett hållbart och intressant samhälle. Samtidigt måste vi vara ödmjuka; vår organisation är liten och vi kan inte uppnå våra mål på egen hand.

Hur ser institutets verksamhet ut framåt?

– Personligen hoppas jag på en uppskalning. Dels skulle vi kunna vara fler gränsgångare och dels skulle vår

Linda Lill

plattform kunna omfatta fler områden, exempelvis skolan, som ju når många människor, och det sociala området, där det finns många sociala innovationer att inspireras av. Om vi vore fler och agerade från en större plattform skulle vårt arbete kunna ge större avtryck. För vi har kunskap och väl inarbetade arbetsmetoder.

Hur sprider ni den kunskap ni skapar?

– Jag menar att samhället måste börja värdera möten mellan människor högre. Via workshops, seminarier och forskningscirkel sprider vi kunskap och skapar fortbildning. Via själva händelsen, mötet, tar vi tillvara brett kunnande. Självlklart ska vi skriva

rapporter, men det är via olika former av möten som kunskapen i rapporterna kan spridas. Vi uppmuntrar gränsgångarna att skriva genom att sammanställa och analysera, så att de sedan kan skapa aktiviteter och möten kring det de skrivit. På så vis kan vi bidra till att lärdomarna sprids och diskuteras, säger Linda och tillägger:

– De gränsgångare som är anställda på Malmö universitet kommer självklart också att fortsätta skriva akademiska artiklar och sprida kunskap även den vägen.

Vilka är era utmaningar?

– I möten skapas diskussion, där friktion självklart kan uppstå. Men i debatten och samtalen uppstår nya perspektiv, som kan leda framåt. De här sammanhangen kan vara en utmaning, men utgör samtidigt ett hopp. Tillsammans löser vi utmaningen och går vidare framåt! En annan utmaning, som också kan vara en möjlighet, är den digitala mötesform som många av oss blivit mer bekväma med under Coronaepidemin. Dessa digitala mötesformer kan framöver vara ett ypperligt komplement till andra mötesformer.

Institutet för hållbar stadsutveckling vill:

- Göra utvecklings- och forskningsresultat tillgängliga.
- Bidra till innovation och samhällsförändring.
- Vidareutveckla forskningsresultat till nytta för samhället.
- Förse verksamheter med beslutsunderlag.

Vill du veta mer om oss? Läs på www.isumalmo.mau.se

REDAKTÖR OCH TEXTER: Ordspråk Lotta Solding

FORM: jadesign.press

FOTO: J. R. Andersson (s. 1, 2-3, 7, 9, 11, 23, 24),

Bojana Lukac, Malmö stad (s. 5) Mikael Matteson, Malmö universitet (s. 21),

Håkan Røjder (s. 17, 19), Andreas Wilnerzon, Malmö stad (s. 15) .

TRYCK: Holmbergs, augusti 2020.

MALMÖ SALUHALL

Institutet för hållbar stadsutveckling (ISU)

bildades 2008 och är en etablerad samverkansplattform som ägs till lika delar av Malmö stad och Malmö universitet. Syftet med plattformen är att öka samverkan om hållbar stadsutveckling genom ett tätare utbyte av forskning, kunskapsunderlag och erfarenheter.